

► 9 Novembre, 2014

ENTREVISTA

Daniel Faura: “Durant la crisi tothom ha revisat com fa les coses, també els auditors”

→ PRESIDENT DEL
COL·LEGI DE CENSORS
JURATS DE COMPTES DE
CATALUNYA (CCJC) I
PRESIDENT SORTINT DE
L'ARC MEDITERRANI
D'AUDITORS (AMA)

Amb tanta corrupció, no sembla que les administracions hagin fet gaire cas als seus manuals. A les empreses d'auditoria privades els agradaria intervenir més en el sector públic, però aquest servei està controlat per un òrgan intern –els interventors– i un d'extern –els tribunals de comptes, o síndics de comptes–, que nomena el Parlament de cada comunitat. Qui és el primer responsable de posar mesures per evitar el frau? Els mateixos administradors, i d'això a vegades ens n'oblidem... Als auditors externs se'ns contracta de manera puntual, no perquè detectem fraus, sinó per assegurar que la informació fi-

nancera sigui fiable i transparent. L'auditoria és una feina de prevenció del frau, no tant de detecció. Som com radars de carretera.

¿En altres països l'auditoria privada supervisa el sector públic? Als països escandinaus, al Regne Unit i ara també a Portugal, l'auditoria dels ajuntaments la fan firmes externes. A Espanya, el govern va aprovar una nova llei de transparència que millorarà molt la situació i l'accés a la informació financera del sector públic. Tot i així, la llei no ha previst finalment l'obligació d'auditar per firmes externes els ajuntaments

de més de 5.000 habitants, que era la nostra proposta, i la que preveia el Partit Popular al seu programa electoral de les passades eleccions.

Seguirem veient corrupció? Una auditoria es fa per controlar la informació financera. També es pot contractar per detectar el frau, però es tracta de projectes diferents, amb pressupostos diferents. Quan es destapa un escàndol, sigui en una administració o en una empresa, la gent es pregunta: “Però què fan els auditors?” En tot l'Estat es fan 60.000 auditories a l'any; que es qüestionin la nostra feina en dos o tres casos no hauria de posar en dubte la tasca de la nostra professió.

Els auditors mai fan els ulls grossos, doncs. Si els auditors detecten excepcions financeres molt importants, o qüestionen alguna transacció, tenen l'obligació de comunicar-la. Però l'auditoria treballa per mostreig. Analitzar totes les dades no és el seu objectiu, i seria massa costós. En aquest procés de crisi i desconfiança tothom ha hagut de revisar com fa les coses, també els auditors. La qualitat de la nostra feina es basa en la independència de criteri i el projecte d'una nova llei d'auditoria proposa canvis per guanyar independència.

De quina manera? Que l'auditor no tingui vinculacions familiars ni tasques executives dins de l'empresa. O que sigui obligatori canviar d'auditors cada X anys. Des de la professió, també proposem auditories fetes per dues empreses, així la rotació pot ser més llarga. Aquest sistema és molt comú a França. Permet que el mercat estigui menys concentrat en empreses.

¿Hi ha més tendència a la corrupció al sud d'Europa o és que els sistemes de control són menys rigorosos que al nord? Un informe europeu deia que el 97% dels espanyols creien que la corrupció està molt estesa al seu país. Al total de la UE, la mitjana era del 75%, així que no es un fenomen cultural exclusivament nostre. Ens queda força per millorar pel que fa a la separació de poders. Hi ha una barreja entre l'executiu i el judicial que afebleix la nostra democràcia. —**Andrea Rodés**